

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - octombrie 1990

Din inimă vă salut pe toți în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos cu Cuvântul din Luca 11:49 „De aceea Înțelepciunea lui Dumnezeu a zis : „Le voi trimite prooroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prigoni “.

De la Domnul aflăm că prin înțelepciunea Lui, Dumnezeu a vrut să ne trimită prooroci și apostoli; și această asigurare este valabilă pentru întreaga epocă a Noului Testament. În ceea ce privește slujba proorocilor din Noul testament, iată ce aflăm în Luca 16:16 „...Legea și proorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției se propovăduiește..“.

Dumnezeu a stabilit o ordine anumită și a rânduit anumite slujbe în vederea zidirii Bisericii, și în special slujbele proorocilor, apostolilor și învățătorilor: „De aceea, iată vă trimet prooroci, înțelepți și cărturari“ - Matei 23:34.

„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții prooroci; pe alții evangheliști; pe alții păstori și învățători “ - Efeseni 4:11 „Propovăduitorul și apostolul ei am fost pus eu și învățător al Neamurilor “ - 2Timotei 1:11.

Marea majoritate a creștinismului și a celor ce se numesc credincioși, nici nu observă că ei au fost văduviți de Cuvântul original - care este Duh și Viață - și sunt hrăniți cu un înlocuitor format din tâlcuiri proprii care pot fi împachetate în modul cel mai carismatic. Trebuie să ne cutremure pe toți când vedem că în Numele lui Dumnezeu și cu referințe la Biblie, peste 300 de denominații s-au unit în Consiliul Mondial al Bisericilor, și fiecare din acestea vrea să măntuiască pe membrii ei în felul ei propriu. Și nu este de ajuns: până în cercurile credincioșilor unde oamenii doresc să trăiască în sfințenie și curăție, aceștia au fost duși de nas cu lucruri moștenite care nu se potrivesc cu vestirea originală și nici cu practica creștinismului primar. Cuvântul oamenilor este vestit plin de ungere, după ce Cuvântul lui Dumnezeu a fost făcut fără putere, fără ca oamenii să-și fi dat seama.

În toate timpurile era necesar ca oamenii trimiși de Dumnezeu să fie primiți, pentru că ei ne descoperă voia lui Dumnezeu și ne introduc în voia Lui. Numai cel ce recunoaște ceea ce a promis Dumnezeu în Cuvântul făgăduinței primește posibilitatea de a se apleca sub mâna Sa puternică și astfel să devină părtaș al lucrării lui Dumnezeu. O vestire adevărată are ca bază Cuvântul original care a ieșit din gura lui Dumnezeu și care apoi a fost vestit mai departe prin gura proorocilor și apostolilor Săi. Despre astfel de trimiși care vorbesc cu adevărat din însărcinarea lui Dumnezeu, Domnul spune în Luca 10:16 „Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine “. Numai cel trimis de Domnul Isus este luminat de El, umplut cu înțelepciunea divină, neputând face altceva decât să spună și să prezinte ceea ce vine direct din partea lui Dumnezeu.

Pavel spune în Efeseni 3:4-5 „Citindu-le vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și prooroci ai lui Hristos, prin Duhul“. Cine nu a auzit și cine nu știe cât de adânc i s-a descoperit apostolului Pavel planul lui Dumnezeu, pe care el îl prezenta în predicile sale și în epistolele către bisericile locale și către colaboratorii lui! Referindu-se la aceasta, apostolul Petru a spus: „...cum v-a scris și prea-iubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles “. 2Petru 3:16. În Împărăția lui Dumnezeu nu poate face oricine orice ar dori - numai în denominația sa proprie poate face ce dorește. Lucrurile grele nu trebuie tâlcuite, ci trebuie lăsate în seama lui Dumnezeu. El cheamă pentru lucrări diferite - chiar și pentru cele grele - pe cine vrea El.

Întotdeauna au existat două posibilități. Una, așa cum ne-a fost citat în Luca 16:16, este ca Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, să trimită prooroci și apostoli care arată drumul cel bun. Alta, sunt cărturarii de la sine numiți, care sunt o piedică pentru ei și pentru alții. Lor le este adresată mustrarea din Luca 11:52 „Vai de voi, învățători ai Legii! Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoștinței: nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre i-ați împiedicat să intre “.

Apostolul Ioan a scris în 1Ioan2:21 „V-am scris nu că n-ați cunoaște adevărul, ci pentru că îl cunoașteți, și știți că nici o minciună nu vine din adevăr“. Adevărul rămâne adevăr întotdeauna, și numai cel ce primește Cuvântul lui Dumnezeu prin descoperirea Duhului va fi părtaș al adevărului deplin și eliberator al Cuvântului lui Dumnezeu, reușind să deosebească tâlcuirile proprii și răstălmăcirile neadevărate, de Cuvântul ieșit din gura lui Dumnezeu. Domnul a vorbit odată prin gura proorocului Ieremia: „Cum puteți voi să ziceți: „Suntem înțelepți, și Legea Domnului este cu noi? “ „Cu adevărat, degeaba s-a pus la lucru pana mincinoasă a cărturarilor. Înțelepții sunt dați de rușine, sunt uimiți, sunt prinși; căci au nesocotit Cuvântul Domnului, și ce înțelepciune au ei? “ - Ieremia 8:8-9.

Slujba bărbaților lui Dumnezeu nu poate fi despărțită de lucrarea lui Dumnezeu. Israelul nu putea spune: ”Noi credem pe Dumnezeu, dar de tine Moise, nu avem nevoie“. Sau să-i fi spus lui Ilie: ”Du-te pe drumul tău, doar noi suntem poporul lui Dumnezeu “. Tot așa, nu se putea spune lui Petru sau Pavel: ”Noi vom termina totul cu bine și fără voi“.

Întotdeauna se aude același argument: ”Noi avem Biblia, noi suntem credincioși, noi avem pe Hristos. Poziția noastră nu depinde de un om, chiar dacă acesta ar fi cel mai mare trimis sau prooroc al lui Dumnezeu”. Așa ceva se aude foarte cinstit pentru mintea omenească, dar este exact în contradicție cu cele spuse de Domnul și cu rânduiala stabilită de El în Biserică. Se știe că cel ce umblă cu Dumnezeu, crede cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu și umblă pe calea Domnului călăuzit de Duhul Lui, acela va primi pe bărbații trimiși de Dumnezeu, va respecta slujba lor și va fi binecuvântat prin aceasta.

În zilele lui Ghedeon s-a sunat din trâmbiță și s-a strigat: „...*au apucat făcliile cu mâna stângă și trâmbițele cu mâna dreaptă ca să sune, și au strigat: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!”* - Judecători 7:18-20. Din gura unor prea-cuvioși am putea auzi: ”Doar era de ajuns dacă se spunea: ‚Sabia Domnului’, căci Ghedeon a fost doar un om”.

În 2Cronici 20:20 scrie un Cuvânt ciudat: „*Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în proorocii Lui, și veți izbui*”. Întotdeauna au existat prooroci mincinoși, dar în general, în anumite timpuri și împrejurări, era numai un singur prooroc trimis de Dumnezeu - așa cum s-a întâmplat înainte de prima venire a Domnului Isus Hristos - la fel a fost făgăduit un prooroc pentru timpul acesta, înaintea zilei celei mari și înfricoșate.

În zilele lui Ieremia erau mulți prooroci falși în jurul lui, cel mai cunoscut fiind Hanania. Un mare număr de astfel de prooroci au fost anunțați pentru timpul sfârșitului.

Domnul îi numește de multe ori ”proorocii voștri”, în opoziție cu ”proorocii Mei”. Așa citim în Ieremia 27:16 „*Am vorbit și preoților și întregului popor și le-am spus: „Așa vorbește Domnul: „N-ascuțați de cuvintele proorocilor voștri...căci ei vă proorocesc minciuni”*”.

Lucrurile n-au stat altfel nici în timpul lui Mica; atunci erau 400 de prooroci sub conducerea lui Zedechia. Dar ei erau prooroci școlarizați, nu rânduiți în slujbă chiar de Dumnezeu prin voce auzibilă. De aceea trebuie și acum să deosebim între ”prooroci ai comunității sau ai bisericii”, care pot sta sub o influență străină sau chiar sub un duh de minciună, și între proorocii trimiși de Dumnezeu, însărcinați de El, care sunt legați de Cuvântul Domnului din Psalmul 105:15 „*Nu vă atingeți de unșii Mei - a zis El - și nu faceți rău proorocilor Mei*”.

Prooroci folosiți de Dumnezeu ca trâmbiță directă a Lui, au existat atât în Vechiul cât și în Noul Testament. Ei pot fi verificați și testați doar cu unitatea de măsură a Cuvântului, care este veșnic valabil. Dacă un prooroc sau apostol a fost trimis acum 1000 de ani sau 2000 de ani, sau în generația noastră, este același lucru: trebuie să fie întotdeauna aceeași învățătură, aceeași vestire și practică.

Un evanghelist nu are o slujbă așa de grea ca un prooroc, apostol sau învățător. El se concentrează asupra vestirii Evangheliei, fără să aibă o privire adâncă, și nici nu prezintă planul lui Dumnezeu în detaliu. Un prooroc posedă pe ”AȘA VORBEȘTE DOMNUL” al Cuvântului și descoperă prin inspirație venită direct de pe tron, voia lui Dumnezeu. În Proverbe 29:18 citim: „*Când nu este nici o descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu; dar ferice de poporul care păzește legea!*”. Apostolul Petru scrie: „*Și avem Cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre*” - 2Petru 1:19.

În istoria omenirii există vremuri deosebite, zile deosebite, evenimente deosebite, așa cum le-a stabilit Dumnezeu în planul și voia Sa. Chiar și atunci când se ridică un prooroc cu ”AȘA VORBEȘTE DOMNUL” direct din partea Lui, totuși multe lucruri se desfășoară încă cu totul altfel decât ne închipuim și ne așteptăm ca oameni. Cel mai bun exemplu este prima venire a Domnului, când conducătorii religioși ai aceluși timp s-au așteptat la ceva total diferit de felul cum a venit El. De aceea ei au trecut pe lângă acel mare eveniment, și totodată pe lângă planul de mântuire al lui Dumnezeu care era în legătură cu evenimentul. Ei nu au recunoscut pe Domnul, a cărui cale Ioan o pregătea și prezenta. El era un om trimis de Dumnezeu, iar cei ce treceau pe lângă mesajul vestit de el, aceia treceau pe lângă Dumnezeu, în ciuda eforturilor lor religioase.

În zilele lui Moise, poporul Israel a trăit într-un mod neînțeles în felul lui, ieșirea din Egipt. Chemarea și trimiterea lui Moise era așa de clară, încât te-ai fi așteptat ca totul să se îplinească dintr-o dată. Doar Dumnezeu îl trimisese cu toiagul în mână și cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL înaintea lui Faraon: „*Tu vei zice lui Faraon: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL: „Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun: „Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească”*”.- Exod 4:22,23. În următoarele capitole citim deseori că același Moise se ducea din nou și repeta porunca Domnului în fața lui Faraon: ”*AȘA VORBEȘTE DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: Lasă ca poporul Meu să plece și să-Mi slujească.*” Întregul Israel se aștepta ca schimbarea să se producă imediat, iar ei să fie scoși afară din sclavie.

Mai întâi a venit contrariul așteptării, și anume, după ce Dumnezeu trimisese pe prooroc cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL. În Exod 5:6-23 se poate citi cum s-a înrăutățit situația poporului. Faraon a dat porunci pentru îngreunarea situației poporului, ca ei să muncească mai mult și să nu mai asculte de minciuni.

Situația s-a înrăutățit până la insuportabil. Oamenii cei mai de vază din popor erau bătuți, poporul era înjosit, iar strigătul către Dumnezeu devenea tot mai tare. Dumnezeu ne spune în Noul Testament în legătură cu Faraon: „*Fiindcă Scriptura zice lui Faraon: „Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea, și pentru ca Numele*

Meu să fie vestit în tot pământul ” – Rom. 9:17. În acel timp când Domnul a împietrit inima lui Faraon, poporul Israel a avut de suferit nespus de mult.

Noi suntem acum înaintea ”exodului miresei Domnului”. Noi am primit mesajul profetic pentru acest timp, și totuși se aud suspine și plânsete pretutindeni. Noi am putea să ne întrebăm: trebuie să aibă loc toate acestea? Ferice de omul care nu se poticnește de felul în care Dumnezeu lucrează pe pământ. Important este că facem parte din poporul lui Dumnezeu, care a auzit mesajul: *”Lasă poporul Meu să plece (din Babilon) ca să-Mi slujească!* ”, care crede acest mesaj, indiferent ce fel de greutăți și probleme are de suportat.

Așa de sigur cum a dat Dumnezeu făgăduința pentru urmașii lui Avraam, că după 400 de ani îi va scoate din Egipt, împlinind totul într-un mod de neînțeles pentru noi, tot așa este și acum. Noi am primit făgăduințele din gura Domnului. Noi mai știm că ceasul împlinirii celor făgăduite de Dumnezeu, este aproape, și ne întrebăm doar câteodată, de ce trebuie să ne aflăm noi într-o astfel de stare jalnică, Noi ne putem închipui ce însemnătate a avut eliberarea pentru poporul Israel din acea situație înjositoare și rea. Patria noastră nu este pe pământ, ci acolo la Domnul; de aceea noi trebuie să fim dezlegați de acest pământ. Asta se întâmplă atunci când starea devine insuportabilă pentru noi, iar noi așteptăm ca Dumnezeu să intervină în mod personal.

Desfășurări politice actuale

Toată lumea este mirată de unirea Germaniei și a Europei. Viteza cu care totul se desfășoară conform planului, a tăiat răsuferea multora. Tot timpul sunt întrebat, cum de a fost posibil de am vorbit în toți acești 20 de ani despre aceste uniri. Aceasta este foarte simplu de explicat. Eu am spus doar ceea ce a fost scris în profeția biblică. Dumnezeu a avut un prooroc în timpul acesta, care a vorbit deja despre unirea religioasă și despre cele patru împărății pe care Daniel le văzuse deja în vremea lui. Daniel a văzut patru fiare, adică patru împărății.

Din istorie noi cunoaștem începutul și sfârșitul acestor împărății. Ultima este împărăția romană care va rămâne până la sfârșit, și va fi distrusă prin judecata lui Dumnezeu, și anume chiar înaintea începutului Împărăției lui Dumnezeu.

Constelația acestei ultime împărății este dificilă de observat. Totuși ne este descrisă din mai multe puncte de vedere, așa ca să avem un tablou general.

Această ultimă împărăție s-a prăbușit politic în anul 476 d.Hr., dar influența sa religioasă abia atunci a început. Ioan, văzătorul, a scris despre această împărăție care era, nu mai este și se va ridica din nou, devenind o putere religioasă, politică și economică. Această împărăție a avut capetele și coarnele sale, așa cum le-a descris văzătorul, doar trebuie guvernat, iar dacă este nevoie, trebuie și împuns (cu coarne). Această putere a fost rănită de moarte prin sabie - *mai ales un anumit cap a fost rănit deosebit de rău. Această rană de moarte s-a vindecat din nou, încât toată lumea se minunează* - Apocalipsa 13:1-3.

Scriptura s-a împlinit azi înaintea noastră. Capul cel mai important al împărăției romane era Germania. Deja în anul 962, la 2 februarie, Otto I a fost încoronat de papa Ioan al XII ca împărat al împărăției romane de naționalitate germană. Cu sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu, această țară a fost rănită în calitate de cel mai important cap, prin reforma lui Luther - și astfel dezlegată parțial de dominația romană. Acestei împărțiri în catolici și protestanți, i-a urmat împărțirea politică a țării în est și vest.

Ceea ce nu a reușit contrareforma (iezuiților) și războaiele religioase, se înfăptuiește acum prin politica religioasă. După cel de al doilea război mondial, în timpul campaniilor electorale, partidele s-au folosit tot de ”fiara comunistă”, ca sperietoare, pentru a influența pe alegători.

După schimbarea guvernamentală din 1989 a fost deschisă ușa spre vest. Era vorba de înțelegere și împăcare. În sfârșit s-au văzut roadele. Cei împăcați (comuniștii din est) au fost desființați. Despărțirea confesională este ca și depășită. Pretutindeni, la ocazii deosebite, nu se mai oficiază slujba religioasă catolică sau protestantă, ci ECUMENICĂ!!

Totodată, și despărțirea politică - care a despărțit Europa în est și vest - este depășită. De la revoluția din octombrie-noiembrie 1989 încoace, într-un timp scurt, s-au întâmplat lucruri incredibile. Lumea întreagă își ține răsuferea și se miră. Profeția biblică se împlinește chiar sub ochii noștri, nu vor mai exista două sau trei mari puteri în Europa, ci numai una.

După cel de al doilea război mondial s-a desființat imperiul britanic, iar acum se destramă puterea sovietică - și astfel poate renaște și înflori din nou ”împărăția romană”. Totul este într-o stare foarte avansată: parlament european, curte de judecată europeană și bancă centrală europeană. Capul conducător, după cum se observă, va fi din nou Germania, ca axă de trecere între est și vest, fără ca celelalte țări să se teamă: chiar și poziția geografică i se potrivește.

Împărăția germană sub Hitler - al treilea Reich - s-a sfârșit după cum bine știm, dar a ”patra” va deveni împărăția mondială. Scriptura trebuie să se împlinească sub egida „*pace și securitate înainte de a veni nenorocirea*” - 1 Tesaloniceni 5.

Pentru noi credincioșii Cuvântului, aceasta este o încurajare, când vedem împlinirea profeției biblice înaintea ochilor noștri; căci astfel vedem cât de aproape este timpul. Iar credincioșii își pot ridica capetele, pentru că izbăvirea

trupului, transformarea și răpirea este aproape. Este cu adevărat o mare prioritate de a fi informat prin Cuvântul descoperit.

Din inimă vă dorim tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu și o perseverență biblică, până când Domnul va împlini și ultima făgăduință între credincioșii Lui. El este credincios și o va face. Gândiți-vă și la mine în rugăciunile voastre, pentru ca voia lui Dumnezeu să se facă în toate în Împărăția lui Dumnezeu.

Din însărcinarea lui Dumnezeu, Fr. Frank